

Sochařova divoká mužská duše

Ve valašskomeziříčské polívkárně Jakodoma vystavuje své dílo společně s tvorbou sklářského umělce Josefa Divína i jeho kolega z valašskomeziříčské sklářské školy, rožnovský sochař Jaromír Šimurda (nar. 1976).

Jeho kreslířská a malířská expresivní figurace tvoří na této komorní výstavě sympatický protějšek k Divínovým skleněným nádobám s evokativními imaginárními krajinami.

Jaromír Šimurda vystudoval kamenosochařství na SUPŠ v Uherském Hradišti (1991–1995) a figurální sochařství na pražské akademii (1995–2001). Po absolvování získával praxi v restaurátor-ském oboru a po návratu na Valašsko začal v roce 2006

OBR.: Jaromír Šimurda – Hlava I., 2018, akryl. Foto: archiv J. Šimurdy

působit jako výtvarný pedagog na SUPŠ sklářské ve Va- lašském Meziříčí.

Rozpětí umělcovy tvorby je velkorysé: věnuje se sochařství, maluje a především kreslí. Kresba je pro něj primárním a nejautentičtějším záznamem tvůrčí invence i médiem, které mu umožňuje tvořit svobodně, a to dle potřeb kdekoliv, kdykoliv...

Kresba je ovšem také návrhem pro malbu, objekt či sochu a konečně i finálním uměleckým dílem. Kresebný rukopis pak prostupuje celou jeho tvůrčí prací a promítá se do malířského i sochařského díla.

Nicméně v kresbách či v kreslených gestuálních malbách je jeho přednes nejvášnivější, vitální a má podobu živelného expresivního tahu.

Na probíhající valašskomeziříčské výstavě prezentuje výběr ze svých současných prací. Dominuje motiv hlav,

mezi nimiž rozpoznáme i umělcovy autoportréty. Opačovaný až obsedantní návrat k témuž námětu vypovídá o jeho důležitosti a významu a patrně i o touze autora instinktivně odhalit tu pravou tvář divoké mužské duše. Jako vynikající figuralista je totiž schopen expresivní až syrově brutální figurativní zkratkou bezprostředně zachytit smyslnou živočišnost i dravou pudovost.

Pro jeho tvorbu je příznačná nejen naturalistická živelnost, ale i expresivní znakovost či totemický charakter. Rezonuje v ní jak umělecké poselství archaických, primitivních kultur a přírodních národů, tak i uměleckého hnutí neo-expresionismu.

Olga Méhešová, historik umění Muzea regionu Valašsko